

34. Clientem reducere ad Deum desiderat.

Angelus in deserto Agar admonuit, ut ad domum Abraham reverteretur: ecce Angelorum opus, & officium est homines quasi servos ad Deum reducere. C. Genes. 16. v. 7.

Angelus Persie viginti & uno diebus resistit Angelo Israelitarum, volenti populum abducere & Babyloniam. Quare: quia sperabat Persas suos Idololatrias ex conversatione Judaeorum ad fidem esse convertendos. D. 2. 91.

Agunt Angeli diem festum, latantes super his, qui resistentes confortia dæmonum, per exercitia virtutum, Angelicis festinant sociari consortiis.

Zacharias Propheta in mystica visione vidit summum Sacerdotem Josue, propter peccata sua Sacerdotalibus exutum indumentis, & eorum vice vestitum fordidissimo habitu, adeo, ut carbonibus assimilaretur; & ecce subsicit Propheta; Vidi Angelum, qui suscepit defensionem miseri illius peccatoris, ac diabolo se se opposuit, qui occupato dextero rei latere audacissime eum de perpetratis sceleribus accusabat. Deinde præcepit Angelus bonus restitui illi vestimenta sacerdotalia munda; & Cidarum reponi super caput ejus: ultimo exhortans eum ad observantiam divinorum mandatorum ita conclusit: Hæc dicit Dominus exercituum: si in viis meis ambulaveris, & custodiam meam custodieris, non unum duntaxat, sed plures Angelos tibi ad defensionem assignabo ex eorum numero, qui perpetuo coram throno meo assistunt. P. Franc. Al. verinus S. J. de S. Angel. C. 14.

35. Meretur a nobis magnam gratitudinem.

Quare Moyses in enarratione Genesis non fecit mentionem de creatione Angelorum? cum tamen certum sit eos fuisse creatos una cum celo? Respondetur: Ne rudibus Judæis daret animam idololatriæ, qui considerata pulchritudine, & beneficiis Angelicis facile eos adorarent. Verum prohi dolor! quid nunc sit? vix recordamur Angeli nostri &c. C. Gen. 2. v. 1. 36.

Gratitudo autem erga Angelum maxime debet consistere in ejus imitatione, ita ut nostrum cogitare, loqui, & operari sit Angelicum, mores nostri more Angelici. Item consistit in eo, ut omnes

homines amemus, neminem lademus, aut scandalizemus, idque propter illos Angelos, non propter nobilitatem, pulchritudinem aut sapientiam ipsorum, sed quia semper vident faciem Patris, quæ summa est Angelorum dignitas.

Tobias Angelo Raphaeli, quia filium in regione Medorum duxit & reduxit, dimidiam bonorum substantiam obtulit. Quid nos Angelo custodi, per omnem vitam ducenti & custodienti?

Magna dignitas animæ, quod qualiter habeat Angelum sibi assignatum custodem, & hæc dignatio meretur, ut Angelo reverentiam, obedientiam, ac fidelitatem maximam adhibeamus.

Mirum est, quod Scriptura non explicet gratitudinem Isaac erga Angelum, qui Patris gladium in monte Moria cohibuit, ne immolaretur: nimirum, Scriptura nullis verbis describere poterat gratitudinem, quæ Isaac se totum, & omnia vitæ momenta Angelo debuit. Agnosce, O Christiane ex hac etiam tuam gratitudinem, pro omnibus obsequiis ab ipsa Navitatis die usque ad hodiernam tibi collatis; &c.

36. Defendit in periculis corporis.

Venceslaus Bohemæ Princeps a Radislao hoste injusto bello impugnat, condicitur ad singulare certamen, comparatur in arena; & ecce Angeli Venceslao in auxilium venere, hoste veniam rogante sui inusti facinoris, &c. D. 4. 93.

Quidam Lucas in regno Tunchinensi a mago insidias passus noctu in cubiculo invenit terribilem spiritum gladio, & lancea armatum. Invocat S. Angelum Custodem, qui ei apparet præcipit, ut contra monstrum gladio pugnet; pugnavit, vincit. Altera nocte iterum spiritus apparuit, iterum Angelus succurrit, qui ei præcepit, ut facies magicas, quos magus tubulo lechulo abstruserat, eximeret, & igne combureret. R. cent. 3. p. 2. mir. 41.

Angelus, qui præcedebat castra Israel, quando recedebat populus de Aegypto, stetit inter castra Aegyptiorum, & castra Israel, quasi mediator.

Raphael Archangelus Dux fuit Tobie; ipsum a devoratione piscis defendit, uxorem ejus a demonio liberavit, cæco patri visum restituit.

Quantis periculis obnoxia erat Judith occidendo Holofemem! & tamen se hinc euntem, & ibi commorantem & rever-

Oris. in ult. Num. 11. v. 69.

S. Hier. in Matth. 3.

Gen. 22.

S. Dionys. in 1. h. de 3.

S. Dionys. in 1. h. de 3.

Tanler. in 1. h. de 3.

Exod. 13.

Matth. 23.

tentem incolumem fuisse fatetur. Quare: quoniam custodivit me Angelus.

37. Angelus descendit cum Azaria & sociis ejus in fornacem.

Consolatus est Agar, & sitienti Ismael ostento puteo vitam conservavit. C. Exod. 23. v. 20.

Confortavit Eliam pane, cujus virtute ambulare poterat quadraginta dies. C. Lbid.

PARS II.

DE SANCTIS.

38. Quomodo, & per quid Sancti?

Sanctitas est ipsa justitia, rectitudo & perfectio mentis; hæc autem consistit in conformitate voluntatis & actionis cum lege aeterna, quæ est in mente Dei, sicut & diverso peccatum est difformitas, & prævaricatio legis aeternæ, &c. C. Apoc. 4. v. 8.

Sanctitas est ipsa innocentia, & puritas ab omni labe, sic virgo dicitur Sancta, si sit casta corpore & spiritu. Sanctitas est ipsa mentis integritas, & virtus, præsertim caritas & gratia, quæ omnia sunt commemorata legi aeternæ Dei. C. Apoc. 4. v. 8. Habac. 1. v. 13.

Virgo illa Christiana sanctitate illustris, moriens rogata, quomodo ad tantam sanctitatem pervenisset? respondit:

1. Afflictiones meas nulli, nisi Deoque sola sum. 2. Corde semper fui liberalissima, & si opere non poteram, saltem animo dabam. 3. A quibus læsa fui, singulare beneficium repeti. C. ad Rom. 12. v. 21.

Sanctitatis symbolum est mel: 1. Quia de celo depluit, & est quasi Manna crelesce. 2. Quia conficitur ab apibus, quæ castæ & virgines sunt. 3. Quia omnium saporum suam dulcedinem accomodat. 4. Quia est saluberrimum, & plurimum morbis medetur, &c. C. in Prov. 24. vers. 13.

Sanctus ex eo dignoscitur, si virtutis merito sumus summi, & humilitate infimi. En hæc sunt exercitia virtutum, quibus homines sancti efficiuntur. C. in Matth. 3. v. 15.

39. Non obstante sua sanctitate timent infernum.

S. Theresia sellam igneam in inferno videt sibi preparatam. B. Serm. 5. num. 48.

S. Hilariion, Arsenius, Agatho, in

monte tristantur, & suspirant, quia timent judicium Dei. B. Serm. 18. n. 37.

S. Bernardus, Petrus de Alcantara, Ursinus &c. in morte trepidant ob metum inferni. B. Serm. 18. n. 44. & Serm. 19. num. 24.

S. Job, Ezechias, Paulus, Hieronymus, Hilariion aliique vehementer metuunt: Quare: rationem dat S. Gregorius: S. Greg. Periturus se absque ambiguitate scium, si e. 15. remota pietate iudicentur. B. Serm. 25. num. 1. 2. 3. &c.

In medio autem Deo dijudicatur. Ubi S. Hieronymus: Res plena terroris! si Hieron. Deos dijudicet, de peccatore quid fiet? 1. 1. 8. 1. S. punct. 130. fol. 454.

S. Hieronymus de se ipso scribit. Ille ego, qui ob gehennæ metum tali me carcere damnaveram, scorpionum foetis, & ferarum, &c. Et S. Cyrillus: Gehennam timo, quippe interminatam: ex horreo caritatum, ut cut nimum infic calor: pavore tenebras, quoniam nihil admittit lucis: formido pestiferum vermetem, quoniam est perennis. S. punct. 141. fol. 446. in fine.

Sanctus Bruno, cum Doctorem Patrum semet et feretro exclamare audit, se accusatum, iudicatum, & condemnatum esse, timore inferni inchoat Ordinem Carthusianorum. Sanchez 4. part. c. 4. fol. 259.

40. Per austeritates tendunt in celum quo peccatores per volucries.

S. Chrysostomus ait: Scurator & adulter non a seipso potitur, quibus qui modestiam conservaverit? An Nero stabit iuxta S. Paulum? an Franciscus & Benedictus & igne & veribus, peccator autem ex deliciis in celum ibit: si vult Pharaon cum Israelitis transire per mare, vivat ut Israelita. B. Serm. 13. n. 40. 41. item Serm. 26. num. 5. Serm. 45. num. 22. Vide titulum MORTIFICATIO.

Sanctus Paulus arumnas Sanctorum describens ait: Alii Iudibria & verbera sustinent, lapidati sunt, scissi sunt, sententiati sunt, in occasione gladii mortui sunt &c. hujusmodi labores gloriam Sanctis pepercunt, & nos laborem nolumus &c. S. punct. 148. fol. 451.

S. Dominicus Loricatus sacer fuit ipsius flagellator. S. punct. 19. fol. 621. S. Guilielmus, Nicolaus Tolentinus, Henricus Suso magna austeritatis prodigia. S. lb. fol. 622.

S. Philippus Nerius Virginis candidam apparetis ajebat: per arva spinis obsita incedendum, relinquamus flores. S. punct. 21. fol. 638.

Mira-

S. Hieron. 1. 1. 8. 1.

S. Hieron. 1. 1. 8. 1.

S. Cyrill. de casta anima.

S. Chryl. in Rom.

Hebr. 11.

Mirabile est, quod de Simone Stylita narratur: in columna sub dio perditus & pernox itabat: hebdomadam una vice, nempe die Dominica comedeat & quidem tam modicum, ut vix communioni par esset: in ejus corpore crescebant vermes, qui tumantem in columna ascendebant & descendebant, si aliquis vermium decidit, Antonius ejus discipulus subaluta restituit Stylitæ, qui cum in ulcera reverenter facebat, ut modico tempore 2244. eorum numeratæ sint. Prædicabat populo, qui immenso numero ad portentum confluxerat: ita ad octoginta annos tam austeram vitam protraxit. D. 5. 17.

S. Carolus Borrom. in esu, in potu, in somno maxime austerus fuit. D. 5. 19.

S. Franciscus Solianus mirabilis erat in mortificatione; ut nihil dicam de flagris, jejunii, cilicis, utebatur urticis pro flagello, foliis æstivi in æstate se exponere indolens vestimentis brumalibus, hyeme induebat vestes æstivas, pluvius, & nivibus se exposuit, in culina fervente aqua manus adfudit, aliaque austeria fecit. D. 6. 69.

Sancti suis austeritatibus fuerunt portentum mundi: uti Isaias, Jeremias, Daniel, Ezechiel. Ipse Christus Dominus, S. Paulus, Apostoli, Paulus Eremita, Antonius, Simeon Salus, S. Franciscus, Simeon Stylites, & alii. C. Isa. 7. v. 18.

41. Sunt nostri duces in vita Christiana.

Romani milites habent suos duces, & antesignanos uti Fabricios, & Scipiones. Philosophi habent Aristotelem & Pythagoram. Poetæ Homerum, & Virgilium. Oratores Ciceronem & Demosthenem: ita ait S. Hieronymus. Nos habemus propoliti nostri Principes Paulus, Antonius, Julianus, Macarios & Hilarios. Hunc in finem ante oculos nobis ponuntur illorum imagines, &c. B. Ser. 45. n. 3. 4. 5. & seq.

Moyse itineranti populo sæpe prælegit vitam Jobi, ut ejus auditu ad acerba ferenda animarentur. Joannes Rex Lusitania, ut ægroto aulico sumptionem amaræ potionis persuaderet, ipse partem potionis sumpsit, & sic ægrum animavit. Quidam amicus ut amico fractionem virtuosæ dentis persuaderet, dentem vegetum sibi effringi permisit. Sic debemus animari exemplis Sanctorum. D. 5. 84.

Sicut discipulus, qui opera præstantissimi alicujus artificis ad profectum suum delineare fatigat: ita nos vitam Sanctorum

in nobis exprimere studeamus. Id fecerunt Chineses Christiani recenter ad fidem conversi: aliquis ad exemplum S. Martini vestem suam pauperi donat. Aliqua puella ad exemplum S. Lydvinae miram in acerbillimis doloribus patientiam exhibet, &c. R. cent. 1. mir. 17.

S. Radbodus vitas Sanctorum vocavit suam specula, quæ inspiciens conformabat vitam suam Sanctis. N. 29. Nov.

Sancti non sunt ambitiosi, sed recusant dignitates ultra oblatas. B. Ser. 45. §. 2. Non sunt avari, sed possessiones amplissimas relinquunt, & in pauperes erogant. B. Ser. 45. §. 3. Non sunt vindictivi, non lætivi, nec alius vitis dedit. B. Ser. 45. §. 4. 5. &c.

Forlan dices: Sancti habuerunt majorem fortitudinem & gratiam, quam ego? Non possum eos imitari: Respondeo: Non est ita! fuerunt fragilitibus humanis obnoxii sicut nos, & in oculis Dei non sine novo. Episcopi Astæ fuerunt tam Sancti, ut ab ipso Deo nomine Angelorum compellerentur, & tamen culibet suis defectibus exprobari: Uni quod caritatem primam reliquerit, alteri, quod nomen gerat viventis, & mortuus sit. Sancti ergo esse possumus, etiamsi nonnunquam in leves errores incidamus, dummodo hos per penitentiam emendemus. B. Ser. 16. num. 49.

Siquis normam aut regulam cupit vitæ Sanctæ, Evangelium inspiciat! ab hoc omnes Sancti vitæ suæ formam hauserunt. S. Joannes Calybita vitæ ducem, & Doctorem in contemnenda patria nonalium habuit, quam Evangelium. S. Benedictus, S. Franciscus, S. Augustinus suas constitutiones ac regulas Monachicas ex Evangelio mutuati sunt. S. Bernardus suum, & suorum profectum Evangelio in acceptis refert, &c. Cornel. a Lapid. in 4. Evang. in Proœmio, ubi plura.

42. Suis precibus multum valent apud Deum.

Sub quo curvantur, qui portant orbem. Qui sunt hi? S. Hieronymus ait: Sancti portant mundum, dum eum, ne ruat, orationum fortitudine sustinent. M. conc. 11. ass. 3. n. 4.

In civitate Senensi civis, nomine Andreas, fuit sceleratissimus, qui cum in morte desperans Confessarium non admittit, S. Catharina Senensis pro eo Dominum rogavit. Sed repulsam injitio passi,

non desitit orare, & lacrymari, donec Christus ipse veniens ad ægroto, ad penitentiam illum invitavit. Tum enim vero ager penitentiam egit, & feliciter mortuus est. E. Desperatio, n. 10.

Femina voracitatis spiritu adeo occupata, ut sæpe triginta gallinas una die devoraret, commendat se precibus Macedonii Anachoretæ, & ita malam consuetudinem viciit, ut vix dimidia gallina comedenda par esset. E. Gula, n. 20.

Neapoli femina in Sanctitatis fama vixit, ad sæpe multi afflicti, & inter alios vidua venit, rogans, ut suo filio, nescito cujus criminis causa ad mortem damnato, vitam & libertatem a Deo exoraret. Virgo vidua bono animo esse iuste promittit, filium post paucos dies domum venturum. Illuxit interim funesta dies, qua filius ad furcam rapiebatur. Venit ergo vidua iterato ad Virginem inter millia lamenta, & hæc iterato repetit promissum: quod & non sefellit; nam cum filius a Proregis uxore de fenestra visus a morte, & sanibus redemit. J. 67.

Sunt columnæ Ecclesie ad salutem animarum. C. Num. 9. v. 15.

Vienna Galliarum meritis S. Mamerti debet, quod excidium effugerit, eo enim tempore, quo elementa, & creaturæ omnes in ultionem inimicorum Dei ardentem extremum supplicium mitabantur, Mæretus iram Dei placavit, dum triduum Rogationum cum Litanis Sanctorum instituit, quas Ecclesia hodie tam continuat. N. 11. Maii.

Imperator Orientis ab urbe Antiochia repetit corpus S. Simeonis Stylitæ, sed opposuerunt se civis, dicentes, suam urbem propugnaculis laud fati esse munitam, inconsultum proin fore, si tam potænti præsidio sese orbarent.

S. Potamiena Basilidi, a quo ad Martyrium ducatur, & contra populi petulantiam defendebatur, promittit, quod illi a Deo peculiarem gratiam impetrare velit. Tertio post martyrium die noctu esse assistens, coronam illi imposuit. Quare Basilides Christianum se professus, baptizatus, & postea die securi percussus martyrii corona donatus est. C. Isa. 62. v. 3.

43. Timent peccatum super omnia alia mala.

Quoniam sanctitati magis contrarium est peccatum, quam tenebræ luci; ideo

sanctitatis primum principium est fuga & horror peccati, ita ut homines Sancti illud magis averfati sint, quam omnia alia totius mundi mala. S. Catharina Genuefis dicens solebat: si possem toti mundo demonstrare deformitatem peccati, eo modo, quo ipsa eandem cognosco, vellem omnia tormenta fubire, indubitanter enim credero, tunc nullum amplius committendum esse peccatum. P. p. 2. Disc. n. 17.

S. Maria Ogenacensis sæpe erat hilaris, cum autem audit, Deum fuisse offensum, ad mortem usque contristata uberrime flebat, ita, ut cæcitas periculum incurreret. Aliquando in urbe Nivellensi, aliqua scandala videns tantam fensile afflictionem, ut parum absuerit cor illius disfrumpi, &c. P. p. 2. Disc. 21. n. 19.

Sufanna Hebræa castissima a Senibus ad nefas sollicita dixit: Melius est mihi in manus vestras incidere, quam peccare in conspectu Domini! Eleazarus Nonagenarius ad carnes porcinas contra legem comedendas compulsus, repositus, malle ferri in infernum, quam legem prævaricari. S. Edmundus Cantuariensis Episcopus dicere solebat: Malo insilire in rogam ardentissimum, quam in peccatum consentire. Idem constat de S. Anselmo, S. Ludovico & aliis.

S. Ludovicum Regem, Regia ejus Mater sanctissime educavit, eique in tenera ætate sæpe in faciem edixit: Mi Ludovice, malle te in feretro, quam in peccato intueri! & ecce! hæc admonitio tam profunda in corde Ludovici radices egit, ut peccatum supra omnia alia mala odio haberet; Aliquam Senechalum Campanie comitem interrogavit, an malle lepra infici, quam peccato? cumque Comes peccatum prælegere, repositus: toto calo aberas! qua enim lepra peccato fædit, quod etiam post mortem animam conspurcat, & insilem reddit?

Quodsi nonnunquam Sancti permittere Deo in peccatum incidunt, eheu! quam terribili penitentia rigore illud equeunt! Exempli miræ austeritatis habemus in S. Victorino, Maurilio Episcopo, Reinerio. Petro Monacho, Bonifacio, Maria Agyptia, & aliis. Vide infra: Penitentia Sanctorum.

44. Sunt in continuo virtutum exercitia.

Ecclesia firmamentum est, sol & luna Christus & Maria, Sancti sunt stellas. Sicut stelle semper sunt in celo, ita Sancti in mens.

mente & vita semper sunt apud Deum.
2. Sicut stella, licet in se sit magna, tamen parva apparet; ita Sancti sunt humiles, magni tamen apud Deum. 3. Sicut stella non movet cursum suum, nec relinquit ob probra hominum, sic nec iusti ob convicia hominum &c. C. Gen. 1. f. 49. col. 2. & f. 150. col. 2.

Circulus uno pede in medio puncto consistit, & altero pede circulariter circumcurrit: ita Sancti, etiam in negotia externa excurrant, tamen corde semper centro, id est Deo, inhaerent: quidquid vident, quidquid audiunt, quidquid agunt, semper per sanctissimas intentiones ad Deum referunt, & sic verum est illud, quod apud homines Sanctos ipse etiam somnium meritorius fit, ut ait S. Hieron.

f. Hier. ap. Abris. in 1. p. 3. f. 1. a. a.

Sancti comparantur aquilae, quae altissimo volatu nubes ascendens, solare lumen irretorito oculo aspicit, sic Sanctus & spectatim S. Paulum in carcere constitutum fuisse, ait S. Greg. vi. nimirum in caelis erat, ubi ardentem iam mentem fixerat, non illic, ubi illum necessario pigra adhue caro retinebat. C. Exod. 19. v. 4.

f. Greg. vi. Mar. 34.

Stultus in luna mutatur, Homo sanctus in sapientia manet ut sol. Nam sicut sol i. eadem semper facie lucet. 2. Non obfuscatur fumo & nebulis. 3. Super terram altissime eminet. 4. Radius spargit in bonos & malos. 5. Velocissimus est in suo cursu: ita Sanctus, seu homo iustus. C. Eccli. 27. v. 12.

45. Nondum nati praesignantur.

S. Dominicus per astulum facem ore ferentem, S. Thomas Aquinas per charitatem comestam, S. Ephrem per vitem, Plato per odorem volantium praesignificatur. C. Gen. c. 25. v. 20.

S. Benedictus in utero materno cantu choralis cantare auditus est, Mater S. Andree Corina prolem, quam gerebat, sub specie lupi vidit, qui currens ad Ecclesiam Patrum Carmelitarum in agnum mutatus est, Mater S. Francisci parere non potuit, nisi in tabulo, S. Philippus Benignus matri sub specie lucidae flammae apparuit, Matri S. Ethelwaldi visum est, ac si aurea aquila ex ejus ore versus caelum evolaret, S. Julianus in nativitate duos erigebat digitos, quasi benedictionem Episcopalem daturus, S. Joannes Baptista exultavit in utero, S. Picennius in utero latitans cum matre locutus est, Mater S. Columbae somniabat se peperisse

solem, S. Edmundus tam mundus ex opere matris prodiit, ut balneo non indigeret, S. Nicetius natus est cum raso vertice instar Religiosi, Franciscus Fabricentis in nativitate non flevit, sed risit, Petrus Eremita in Baptismo ad verba Sacerdotis articulare respondit: Amen, S. Rochus natus rubeam crucem in pectore habuit, S. Exuperantius olivae post nativitatem die discretis verbis Deo pro beneficio creationis gratias egit, S. Agnellus vigesima post nativitatem die Beatrix. Virginem amice salutavit: Ave Maria!

Matri B. Roberti Ord. Cisterc. Fundatori apparuit Beatissima Virgo, dixitque: *En-gardis, Filium quem geris, hoc mihi annulo (quem ostendebat) desponsavi volo.*

B. Abundantia nascendi & morientis campanae ultro applausurunt. In ejus Baptismo sponde in Ecclesia accensa sunt lampades. N. 19. Jan.

S. Svyberius Episcopus, antequam nasceretur, Matri offensus fuit instar salae, quae Galliam, & Germaniam illustrabat, N. 1. Martii.

S. Ethelwaldus Vintoniensis Episcopus Matri sub schemate aureae aquilae in caelum evolutus offensus est. Venenum a discipulis Canonici propinatum illiustus hausit. Tempore famis vasa sacra vendidit, & pauperibus distribuit. *Leuchs, 1. Aug.*

S. Rochus in monte Pessilano Legendae urbe natus, rubicundam crucem in pectore in orbem tulit. Cardinali Romae contra pestiferam laem, Crucem in fronte inextinguibilem impressit. N. 16. Aug.

S. Eligius Matri gravidae sub schemate aquilae in caelum evolantis offensus est. N. 1. Decemb.

S. Francus Matri instar deformis monstri offensus fuit, quod sensim se ad humanam formam reducebat. Eventus probavit visum! in juventute sceleratus aleator, propter juramenta a Deo castitate punitus fuit. Sed Compustella ad ferulorum S. Jacobi visum recepit, factus dein penitentium exemplar. N. 11. Dec.

S. Clara, S. Svyberius, S. VVilibrodus, S. Columbanus alique, Matri parturienti per inscium lumen praesignantur. C. Num. 24. v. 17.

46. Honorantur ab ipso Deo.

In Bohemia pagus est, in quo nemo cornu, seu tubam pastoralem inflare potest, quin statim surdetur; ratio est, quia o-

sim unus ex illius pagi incolis S. Adalbertum Archi-Episcopum dormientem tali tuba perclatant, & innotose excitaverit. VV. art. diste. font. 60. ex. 7.

Curator a Comite Geldria Parisios missus, & rediens, cum quaerebatur, an Regem Ludovicum vidisset: sublannante in morem contorto collo cum risu reposuit: Vidi miserum papallardum. Ecce! comitum faciem elevare non amplius poterat per omnem vitam. E. *Devidere n. 1.*

Puer ludificans S. Magnobodum per aera rapitur, & misere discerpitur, vitam fovisset, nisi Sanctus illum sanitati restitisset. E. *Devidere n. 2.*

Dives in Frisia, qui equos S. VVilibrodus patentes abigere & sanctum verbis injuriare praesumpsit, intolerabili sit excruritur, nec remedium invenit, donec S. VVilibrodum veniam rogans ex ipsius calice potum sumpsit. E. *Maledicere n. 3.*

Esto, quod modo parum curetur, veniet tempus, quo verificabitur illud: Nominis honorati sunt amici tui Deus! O Sancti! Vestrae Reliquiae inter auras, vestes lacerae inter thesauros, carere inter torques astervantur! Vestri carcere mutentur in oratoria, iuguria in Ecclesias, &c. Tua umbra, O Petre, morbos sanat, tuum velum, O Agatha, ignes exstinguit, tua vox, O Paule, idola sternit! &c. M. conc. 17. §. 1. n. 13.

Deus Sanctos suos coronis honorat, sic S. Stephanus & Victor coronae de caelis missae, S. Caeleus & Valeriano coronae per Angelum datae, & spinea concessa. S. Agapeto pro prunis ardentibus capiti impressis, corona in caelis promissa. C. Ita. 62. v. 3.

Per Apostolos, perque Ecclesiam Deus torum orbem, quasi regnum suum spirituale, fidei & gratiae occupavit, & possedit. Quanta est illorum gloria, ex quibus probavit sui coronam, quae conficit Deus! corona ergo Martyrum, est corona Dei! corona Apostolorum, Virginitum, Doctorum est corona Dei! Hinc ait: *Vos eritis mihi in regnum sacerdotale.* C. C. Ita. 62. v. 3.

Exod. 160.

Esse servum Dei est titulus nobilissimus, multo melior, quam saeculi libertas. *Servire Deo maxima est gloria, omnibus rebus, quas mortales mirantur, pretiosior.* C. Deut. 34. v. 5.

47. Habent potestatem supra demones.

S. Greg. iter faciens, defectu alterius Hospitalis, pernoctabat in sano Agostinis,

& ex eo tempore idolum nulla amplius responsa dabat. Sacrificulo ex eo defectu ad incitas vergenti apparuit notu diabolus, dixitque, se obmutasse ex praesentia Gregorii, nec posse amplius loqui sine ejus licentia. Sacrificulus his auditis insectatur Gregorium enixe rogans, ut suo idolo facultatem loquendi redderet. Concessit per litteras Gregorius, & Apollo rursus oracula fudit. Hanc potestatem admittens deit sacrificulus conversus est, & ita in virtute profecit, ut Gregorii factus sit in Episcopatu successor. E. *Deus n. 2.*

S. Magdalenae de Pazzi in suo oratorio preces fundens, cum a spiritibus malis, variis illusionibus, & terrificis visionibus molestaretur, arrepto flagello caecos in fugam egit. R. cent. 2. p. 2. Mir. 36.

S. Juliana Virgo daemones tentantem ac mala suadentem arripuit, verberibus percussum in forum deduxit, ibique in cloaca demersit. N. 16. Febr.

Cum S. Bernardus e Belgio Romam iter faceret, diabolus in ejus curru rotam confregit. Sed Sanctus coegit daemones, ut vices rotae per se supplere Romam usque debuissent. In Vita.

S. Albertus Ord. Carmelitarum energumenum liberatum a malo daemone alapae percutitur. Sanctus nihil offensus statim alteram percutientem maxillam praebuit, & ecce! mox daemone hospitio cedere debuit. *Sarius 7. Aug.*

48. Habent dominium in elementa.

Cum flumen Padus exundaret, & agros Ecclesiae vastaret, misit S. Sabinus Episcopus Diaconum, qui praecipere aqua, ut ad suum alveum rediret. Risit Diaconus hoc praecipitum & non ivit. Vocavit ergo S. Sabinus Notarium, eique scriptum distavit: Ego Sabinus Dei famulus praecipio tibi, ut ad alveum tuum revertaris &c. uteris mandans, ut hanc chartam Notarius in flumen projiceret. Paruit Notarius, & aqua recessit, nec amplius exiit. E. *Obedientia 1.*

Pientissimus quidam rogabat in Monasterium admitti: Abbas explicando rigorem Ordinis voluit cum absterre. Ille autem reposuit, non timebo has difficultates sine in ignem, sine in aquam me iustas intrare. Praecipit itaque Abbas ut in cellam illius accensis flammis se conjiceret. Et se coniecit, sine lesione reversus. E. *Obedientia n. 21. Vide C. Sap. 19. v. 7.*

Frater missus haereticis pateo aquae oblitus.

tus est finem, quo situlam traheret. Prostravit se in orationem, & aqua ad os patet ascendit. E. Oratio n. 6.

Navigans Theodorus Anachoreta, deficiente aqua, falsam maris aquam orationem dulcem fecit. E. Oratio 20.

Ignis fervivit tribus pueris in fornace, atque diluvii Noemo, leones Danieli in lacu, sol Josue, Jordanes Hebrais, tonitrua Samueli, corvi Eliae, urfi Elifise, pisces & aves S. Franciscus, mons S. Gregorius, aranea S. Felici, C. Exod. 14. v. 22.

S. Aidanus Episc. tempestuosum mare oleo sedavit. Flammas ab urbe in incendiario averit, aliaque fecit. N. 31. Aug.

Exod. 14. v. 22. Ingressi sunt Filii Israel per medium seci maris. Ecce Bonitatem & potentiam Dei in suos! Si voluntati ejus obtinere, ait Origenes, si legem ejus sequaris, ipse tibi elementa etiam contrarium servare compellit. Sic servare fecit ignem pueris in fornace: aquas diluvii Noemo: Leones Danieli in lacu: Solem Josue ad victoriam: Jordanem Hebrais ad transeundum in Chanaan: Tonitrua Samueli: Corvos Eliae: Urfos Elifise: Pisces & Aves S. Franciscus: Satiri & Fauni S. Paulo itineranti: Mons loci cedens S. Gregorio: Aranea S. Felici, &c. C. in Exod. 14. v. 22.

1. Reg. 17. Cum ambulaveris in igne, vox comburens. Sancti sunt velut lapis Amiantus illatus in igne, tales fuerunt pueri in fornace Babylonica, S. Joannes in dolio ferventis olei, S. Polycarpus in rogo ardenti, S. Vincent. , Cecilia, Lucia, Agnes, & plurimi alii ab igne intacti. C. in I. 43. v. 2.

49. Sunt in honore habendi.

Domini Deus miris eventibus declaravit, quod velit honorari Sanctos suos famulos. Comes Geldriae venit in aulam S. Ludovici Regis: quatuor quomodo illi placeret Rex & eius vita: cum pietatem Regis approbare non vellet, labia contempnim distorsit: & ecce in scenam contempnim per omnem vitam distorta labia servare debuit. Cum S. Hilarius aliquando in Concilium sero venit, Pontifex Liberius prohibuit, ne illi sella daretur: cum ergo Hilarius humi considere vellet, ecce humus in morem felis intumescens eum erexit. Sanch. 6. part. c. 3. f. 682.

Cum S. Martinus ad Imperatorem Valentinianum inviseret, noluit ei Imperator assurgere, sed Deus coegit, quoniam sella sub ipso ardere cepit, quoniam sella sub ipso ardere cepit. Imago S. Petri Martyris in muro picta ab haereticis

cultrorum punctationibus in honorebatur. Aliquis puer dixit, si ego simul adfuisse, longe crudelius in imaginem fuisse. Ut autem hoc dixit statim acutissimis doloribus capitis occupatus est, nec mitigatum malum, donec in Ecclesiam currens S. Petrum veniam rogavit. Haemorrhoida Christo statuum erexit, Julianus Apostata suam effigiem substituit, & statim fulmine dejecit. Sanch. 6. part. c. 3. f. 683. seq.

S. Venceslaus in Comitibus Vormatiae sero venit; putans igitur Imperator, quod id faceret ex ambitione, prohibuit Principibus, ut nullus Venceslaos assurgeret. Verum cum vidit Imperator sanctum Abbas medium inter duos Angelos comitia ingredi, ipse primus de throno assurgens ei obviam processit. R. cent. 2. par. 1. mir. 13.

S. Aegydius frater Laicus in ordine Seraphico a Gregorio IX. Pontifice, item a Ludovico IX. Rege Galliae invidiatur. R. cent. 2. par. 1. mir. 37.

Tempore quo S. Philipp. Nerius obiit, quidam male de illo locutus, non posse credere aiebat, quod celo receptus sit. Pulo post ob famosa crimina maledictus ille accusatus, & in exilium ejectus est. J. 35.

Haeretici nobis objicere solent, quod adorem Sanctos, sed falso; nam cultus Sanctis adhibitus non est adoratio scilicet, sed invocatio, seu Dulia, qui omnis principaliter redundat in Deum: *Locutusque est Dominus ad Moysen*, id est, Angelus locutus est, qui vices Dei gerebat: Moyses autem, ait hic Corn. a Lap. cum non adoravit latria, sed in adoratio-
Nam. 21.

ne hac mentem ad Deum Angelum Dominum direxit, C. Nam. 1. v. 1.

Maximianus Imp. sciens se in Luciano sancto Sacerdote Majestatem vultus sustinere non posse, velatis oculis illi locutus est. 7. Jan.

Homines Sancti instar Angelorum honorantur a mundo: S. Joannes Baptista castitate, zelo, & vultu fuit Angelus. S. Malachias Propheta ob inavilquentiam vocatus Angelus Domini. S. Cecilia cum Angelo Virginitatis sua custode Angelicam vitam vixit. S. Basilus vultu Angelico perussit Valentem Imp. cumque facientem contra Christianos compescuit, ita ut ejus loquela vox Dei videretur. S. Thomas Aquinas ab innocencia, & castitate dicitur Doctor Angelicus. Sic plures alii. C. Act. Apost. c. 6. v. 15.

In signum, & portentum Israel: Sancti sunt: portentum seu miraculum Mundi.

talis fuit Isaias, Jeremias, Daniel, Ezechiel, Apostoli, Paulus Eremita, Anthonius, Franciscus, Simeon Scylites, & alii. C. Ila. 8. v. 18.

50. Habent feras & belluas sibi obsequentes.

S. Rosa in culices & muscas, quae in illius cellula nidulabantur, tantum habuit dominium, ut nunquam ab una fuerit a-culeo laesa; quin imo etiam aliis personis, quae ipsam invasebant, ad ejus justa musca pepererunt. &c. R. 1. part. mir. 28. C. in Eccles. c. 47. v. 3.

S. Abbas Torellus lupum raptum infantem eripit, eique praecipit, ut deinceps a rapinis abstineret, abstinuit lupus, & quotidie ad cellam Sancti Viri veniens suum pabulum accipit. R. 1. cent. 2. part. mir. 19.

S. Abbas Carthacus, cum a Rustico ro-garetur, ut sibi par boum commodaret ad arandum agum, ille autem non haberet, praecipit rustico ut in proximam silvam iret, & ibi par cervorum, qui illi ven-turi essent obviam, labori adhiberet. Quod & factum est. R. 1. cent. 2. part. mir. 24.

B. Joannes Vincentius ad obsequia habuit aquilam, quae cum in suo munere apostolico semper comitabatur. R. cent. 2. p. 2. mir. 49.

Frater Martinus ex Ordine S. Dominici innocentissimus Vir muribus praecipit, ut ex sua pharmacopoea in hortum fe proriperent: mures parerunt. Canem & fe-lem simul in una scutella comedere ju-bet, simul comedunt. Corvum a vulnere redis sanat, & eum semper obsequentem habet. A fele quotidie excitatur, &c. R. cent. 3. mir. 50.

Apud urbem Eugubium crudelissimus lupus homines & jumenta devorabat. S. Franciscus illum adeo compescuit, ut & cadum cum illo fecerit, quod illum velit nutrire, si promitteret, quod nemini vellet nocere: promisit lupus, & in urbe ostiatim mendicans instar ovis fuit mansuetus. E. Crucis signum nu. 4. Vide C. Jac. 3. v. 7. Item Eccli. 3. v. 21.

S. Macarius catulo Hyamae caeco visum restituit: altera die Hyena illi pellem ovinae attulit, quam tamen Sanctus acceptare noluit, nisi Hyama prius promitteret, quod pecudibus pauperum nocere non amplius vellet. Et bellua annuata capitis id spondit. E. Furtum n. 6.

Leones accesserunt ad S. Antonium lin-gentes ejus pedes, & benedictionem pe-pentes: serpens obedit S. Hilari, dra-

cones Ammoni, croger Macario, hypo-potamus Beno, Crocodilus Heleno. C. Gen. 9. v. 2. Ursus Humberto. Sanchez 7. part. c. 3. f. 920. Item Eccl. 47. v. 3.

Deus creavit antiam, & hominem posuit, ut eis praesit: hoc dominium perdidit quidem homo per suam inobedi-entiam: verum multi Sanctorum, qui ad pri-mam innocentiam proximae accesserunt, illud recuperant: sic Noe dominium ha-buit in omnia animalia in arca, Elifus in urfos, Daniel in leones, Franciscus in pisces & aves. C. Gen. 1. v. 26. f. 58. 2.

Cum Joannes Anachoreta in angustia si-ma via obvium haberet leonem, leo in pedes assurrexit, ut Sancto transeundi spa-tium faceret. Cum S. Antonio bestia hor-tum depopularetur, ille capit aliquando aliquam, & cur meladitis aiebat, a me non laeserit abire, & non ulterius redite! & ecce tantum profuit Antoni imperium, ut nulla ex bestiis redierit. A lect. 10. §. 7. Idem praecipit VVeerbeurga gribus. R. 1. p. mir. 5.

Monachi quidam Sancti habebant asinum, quem ad afferenda olera sine com-ite mirebatur, his solum verbis vade, affer nobis olera. In vicinia Monasterii Abbatis Stylicae foveus grassabatur leo, qui itinerantes devorabat: Misit Sanctus Vir senem, iussitque leoni dicere, ut in nomine Domini abiret: abiit ille, nec illius rediit. Abbas Geratimus sanavit leonem spina vulneratum, & vicissim leo illi ser-viebat custodiendo asinum, qui aquam Monasterii portabat. Cum vero asinus ex in-curia leonis furto sit abians, leo illius labores subire debuit. Mortuus autem Ab-bas & leo praesens mortuus est. A. lect. 10. §. 7. & seq. R. 1. part. mir. 16.

Sancti Martyres feris obiecti ab illis non attinguntur. D. 12. 61.

Cerbonius Episcopus milites contra Go-thorum insidias in domo abscondit. Id ubi nunciatum est Torila, Episcopus capi-piari, & urso devorandum tradi praeci-pit: verum ursus humiliter ejus pedes lam-bens docuit Torilam Virum Sanctum re-verteri. E. Hospitalitas n. 2.

S. Machutes domo accepit asellum por-tandam lignis perutilem: cum autem ali-quando e silva domum duceret asellus, lupus irruens in illum occidit, & devo-ravit. Tunc Sanctus exiit ad silvam, lu-pum vocavit, eique fructum lignorum im-ponens praecipit, ut vices asini suppleret, quod & factum est: lupus fuit instar can-is domestici. E. Innocentia n. 8.

D. C. I. Spirit. univers. Pars I.

Sacerdos cum sacrum dicitur a ranarum coactione molelabatur, præcepit fratri, ut abiens ranis silentium præcipere. Abiit ille ad lacunam inquiring: In nomine JESU Christi præcipio vobis ut taceatis. Et ex eo tempore non est auditus clamor ranarum in illo loco. E. *Obediens*. n. 19. S. Humberto Romam itineranti ursus equum interfecit. Ecce! jussu Viri Sancti ursus loco equi farcinas usque Romam portare debuit. N. 6. *Sept.*

S. Florentius in silva pro suo visu agram coluit, sed fera silvestres omnem ejus laborem pessumabant. Sanctus vocat feras omnes, et ique præcipit, ut ad portam suæ domuncule excubarent, id quod etiam factum est. Regis filia cæca & mutæ usum oculorum, & aurium reddidit. N. 7. *Nov.*

Lupus qui S. Mamerto oviculum devoraverat, jubetur deinceps custodem ovium agere, quod & fecit. *Sanch. f. 492.*

51. *Res omnes referunt ad Deum.*

S. Ambrosius etiam in rana potentiam, & sapientiam Dei contemplantur. S. Franciscus in cantu cicadæ delectatur, & laudat creatorem. Alias dum vidit gregem caprarum & arietum, in medio autem eorum oviculum, dixit ad socium, en frater sic erat Christus inter Scribas & Pharisæos, sicut hæc simplex ovicula inter capras & arietes. Iterum dum oviculas balantes ad forum portare vidit, eas oppugnerato pallio redemit, & ex commiserationis affectu a morte præservavit. S. Fulgentius in concilio Præfulum Romanorum imaginabatur sibi decorem caelestis Jerusalem. S. Anselmus in lepore canibus insectantibus ad se confugiente considerata animam in agone a dæmonibus angustiatam. S. Antonius Abbas discipulis, qui mirabantur, quod Constant. Magnus ad eum litteras daret, edixit, mirarentur potius, quod Deus cum homine agat, et que suam legem scribat. S. Francisco. Borgia, dum in venatione cernebat falcones revertentes, & pugno insidentes cogitabat, qui fieri possent homines ad Dei vocem esse inflexibiles, cum tamen rationis experti volueris adeo homini obtemperer. S. Aug. in amicitia hororum perpendit delicias oculi. Porro S. Theresia prescribit, quomodo homo pro diversitate genitorum & animi motuum diversas materiarum considerationes eligere debeat: atque ita Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum. A. l. c. 8. §. 9.

Sicut navigantes per mare frequentialium & sydera inveniunt, quam fluctus, quos præ oculis habent, ut futura tempestatu præcipiant. Ita Sancti inter mundi negotia, magis ad Deum, quam ad ista oculis attollunt, dicentes cum Propheta: *Prospicebam Dominum in conspectu meo semper!* Ec. S. Franc. Sales. *Direct. p. 5. c. 2. n. 5.*

52. *Non impune inbonorantur.*

Faber murarius adiculum destruebat, in qua depicta fuit S. Antonii Abb. imago. Jocusque igitur faber dixit: Mi Antonium potes effugere, quia hoc tibi malum consrangam. Et ecce! hoc dicto faber pede lapsus de ponte, quem in alto suspenderat, decidit, & crus miserè fregit. J. 100.

Clotarius Rex, quia S. German. Episcopi vitium mora præ foribus stare permisit, febri in penam correptus. Sed modestior factus, cum postredie Viri Sancti pallio oculo veneratus est, ignem intestinum extinxit. N. 28. *Maj.*

S. Brihtius Episcopus Turonensis Sanctum Martinum factum nominare solebat. S. Martinus reposuit: Bene est! faciam ut in Episcopatu fias meus successor, sed in illo multo adversa patieris. Et verum fuit. Obsceni sceleris accusatus, quamvis se prunis ardentibus purgaret, tamen a quem Sede Episcopali pulsus est, ad quem tum primum rediit, cum injuriam S. Martin. illatam serio deservit. *Loubt. N. 13. Nov.*

S. Esdov. Rex Galliar. virtute magnus, sed corpore gracilis erat. Huic imbecillitati illudens quidam cursor Comitum Geldricæ, cum quæretur, an Parisiis Regem Ludov. vidisset, cum rifu reposuit: Vidi miserum papalardum! Ecce! mox conterritus collo faciem per omnem vitam non poterat amplius elevare. E. *Deridere* n. I.

53. *Invocantur in omnibus statibus.*

Agricolæ fuerunt S. Paulus Simplex & S. Ildorus. Vintores fuerunt S. Vidor & S. Severus. Hortulani fuerunt S. Paulinus Episcopus Capuanus, & S. Valerius. Subulei fuerunt S. Ulmarus, & S. Petrus Damiani. Carbonarii fuerunt S. Alexander Philosophus. Sutores fuerunt S. Crispinus & S. Crispinianus. Sartores fuerunt S. Homobonus, & alii. Scriarii fuerunt S. Jacobus Bæticus, & ad multorum opinionem S. Josephus Christi Nutritus. Fabri ferrarii fuerunt S. Apelles, & S. Donatus. Fabri murarii fuerunt S. Proculus & S. Maximus. Siatuarii fuerunt S. Na-

coltraths & S. Castorius. Aurifabri fuerunt S. Anastasius & S. Eligius. Pannifices fuerunt S. Menegus & alii. Pictores fuerunt S. Lucas & alii. Caupones S. Genetianus & S. Julianus. Moliatores S. Vitiococus & alii. Pittores S. Paulus proster Episcopus Verdunensis. Aurigæ S. Richardus & S. Vulmarus. Textores S. Severus, & S. Onuphrius. Fugit Sanctæ Justæ & Rufinae cores. Mercatores S. Franciscus & S. Guido. Vitricarii S. Jacobus Alemannus. Musici S. Adalbertus & S. Romanus. Servi S. Vitalis & S. Viator. Doctores S. Bruno & S. Bonaventura. Jurisperiti S. Jacoponus, S. Ivo. Ludimagistri S. Cassianus & S. Babyla. Philosophi S. Justinus Martyr. Poeta S. Josephus Thessalonicensis. Medici SS. Cosmas & Damianus. Pharmacopola S. Amilianus. Archiatri S. Athanasius. Advocati S. Chrysothomus. Notarii SS. Martinus & Martyrius, &c. &c. D. 8. 79.

Concionatorem, qui e cathedra dixit, vix esse in mundo locum, qui non haberet particularem Sanctum, B. Columba Reatina interrogat, an urbs Reatina jam haberet Sanctum? Negante illo, cum duabus fororibus fortes traxit, quarum deberet fieri Sancta: & fors illam tetigit. T. num. 126.

S. Menegus pannifex, dum pro artis suæ ratione pannos lavat, caelesti voce ad martium & gloriam vocatur. Pro sanguine lac fudit, & ex ejus ore columba viva est ad caelum evolare. *Nadaff. 15. Martii.*

HOMO JUSTUS.

54. *Cur Sanctus dicatur.*

Vita justorum in hac terra demum nihil aliud est, quam quædam expectatio continua: quid fecerunt illi, qui exstiterunt ante adventum Christi? Expectantur impleri promissa sibi facta. Nunc post adventum Christi quid agimus? expectamus consummationem, & retributionem meritorum nostrorum. Hinc dicitur nobis videtur illud: *Vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertetur a nuptiis.* Hæc expectatio non est sine molestia, & merito, ex quo confurgit sanctitas juxta illud: *Filius Sanctorum Junus, in vitam illam expectamus, quam Deus daturus est his, qui fidem suam nunquam mutant ab eo.* Segn. *Manna* an. 20. *Mart. n. 1.*

Sanctus idem est ac segregatus a massa reliqua humani generis: credunt homines

justi, nihil negotii sibi esse cum hoc mundo, semper aspirant ad caelum, & in hac vita se habent ut peregrini: *Dies peregrinationis meæ centum triginta anni, ajebat Jacob ad Pharonem.* En! homini justo ad eum statum conitendum est, ut de- *hæc u.* *Qui enim in hac terra instat peregrini? Qui enim hoc dicunt, significat se patriam inquirere.* Quod prodest rivo jacere prociatent fontis, si ipse lotosus, & fordidos sit: ita nihil prodest homini dicere ad Deum: *Advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei, nisi animum habeat a lotosis mundivoluptatibus abstractum, & segregatum.* Segn. *ib. n. 6.*

55. *Defenditur a Deo contra persecutores.*

Navigans ad Insulam Lippuram appellens inivit ibi virum famose sanctimonie, a quo quæstus, nossete Regem Theodorium mortuum esse, cohortuit, reposuisset se Theodoricum vivum & sanum in Italia reliquisset. Sed Dei famulus: Mortuus est, ajebat, herinter Joannem Papam & Symmachum Patricium in montem Ethnam demersit esse. Joannem autem Papam Rex in custodia occidit, & Symmachum ferro cruciavit. E. *Persequi* 1.

Perse Principes eremitam in silva inter venandum deprehentum, quia Diis sacrificare noluit, sagittis confoderunt. Sed ille varietatum visus est, quod cras se invicem sagittis confossuri sint. Quod & factum est: nam cum cervum persequerentur, unus in alterius pectus sagittam ei aculati sunt. E. *Persequi* n. 2.

In adversis, & persecutionibus Deo homini iusto secutum & protecor est. C. Gen. 15. v. 1. Item 1. Pet. 1. v. 5.

Homo iustus, quoniam seic se Deum habere protecorem, semper est impavidus: hinc comparatur Leoni 1. quia Leo est fortissimus bestiarum ad nullas pavonis incursum. 2. Quia Leo tanquam Rex animalium aliarum ferarum dignatus confortium. 3. Quia securus prada sua vescitur, nec alius feras metuit. Imo canes venaticos depulsi & disceperit. Sic S. Leo occurrat Honorum Regi Attilæ. Et S. Iustinus Martyr confidenter expectavit, & in se provocavit Leones, &c. C. *Prover.* 23. v. 1.

Ego fratror tuus, dicit Deus ad Abraham, ego secutus, & hyperaspites tuus, qui te præcedo, sicut capitanei in aciebus habent præamulum. C. Gen. 15. v. 1.

neus Christi, dicente S. Cyrillo: Sic efficitur Christiflori, hoc est Christum in corporibus nostris ferventes. 5. Quia per fidem similis fit Deo, & Christo, ita dicit, & docet Nylsenus: *Christiflorus est imitatio Divinae naturae*. 6. Quia per caritatem, & castitatem proxime adhaeret Deo. &c. Ex quo sequitur primo, quam immensam stultitiam committat miser, qui peccatorem tantam dignitatem amittit: *Agnosce, O homo*, ait S. Leo, *dignitatem tuam, & Divinae consors salutaris natura noli in veterem vilitatem redire*. Sequitur secundo, quam immane crimen committat impudens diaboli emissarius, qui animam Deo tam caram ac pretiosam suffurat, & pervertit. &c. C. 2. Petri 1. v. 4.

Homo justus per justificationis gratiam tripliciter fit Filius Dei, scilicet in praesentem, praesens, & futurum: 1. In praesentem per generationem spirituales, de qua S. Jacobus: *Genit nos Verbo veritatis*. 2. Per paternam curam qua Deus, ut filios nos amat, & tuetur, in praesens, juxta illud Psalmi: *Jaha cogitationum tuam in Domino, & ipse te enutriet*. 3. In futurum per hereditatem caelestem, quam nobis filius dabit, ut simus heredes, & coheredes Christi, C. 1. Joann. c. 3. v. 1.

Qui justum sequuntur, certe puniuntur; ideo David fugit Absalonem, ut mortem ipsius non cogatur aspicere, M. conc. 34. aff. 1. n. 2.

Homo justus comparatur Stella, quae licet parva videatur, in se tamen magna est. C. Gen. 1. v. 16.

Anima sancta, seu homo justus, plenus gloria Dei, Isa. 6. v. 3.

Deus per miraculum eripit justos ex infidiis persecutionibus, sic Eliseum milites non viderunt, Sanctam Gregorium cum Diacono orantem milites putant esse arborem. C. Gen. c. 19. v. 11.

Can. 2. Dilectus meus mihi in ego illi. Supra haec verba quae Bernardus: Itane huic intenta est illa Mariestas, cui gubernatio pariter & administratio universitatis incumbit? Ita plane! Deus animam justis adeo estimat, ut de illa gloriatur &c. A. lect. 8. n. 20.

Cor. 3. Anima justus est templum Dei, Nescitis, quia templum Dei estis? 1. Quia sicut Ecclesia certis ritibus consecrata est; ita anima Deo sacra. 2. In templo vigilant Angeli; ita & animam sanctam saepe visitant; 3. Domum Dei decet sanctitudo; ita animam amor Divinus. 4. Ecclesia

constituitur ex lapidibus politis; ita anima debet excoli mortificatione. 5. Sicut ergo Princeps, licet potentia sua sit in toto regno, specialiter tamen est in palatio; ita Deus, licet sit ubique, specialiter tamen habitat in anima justis. C. Aggæi 2. v. 24.

62. Cur a Deo interdum labi permittitur?

Homo justus saepe turpiter cadit, cur? 1. Ut in humilitate conservetur: Elias timuit minas Jezabelis, ubi Gregorius: *In illis virtutibus Elias quid a Deo acciperat: in istis infirmitatibus, quid de seipso poterat, agnoscebat*. 2. Ut discat aliis compati, sic Petrus institutus est ad pietatem, edoctus etiam aliis infirmis parere, ait Sanctus Basilius. 3. Ut alii homines justi semper inter spem, & metum vivant: Job tentationem vitæ, ut spem nostram erigat, ait Sanctus Gregorius, 12. Mar. David prostratus est, ut metum inculcat. 4. B. Serm. 32. a num. 30. seq.

Præsertim in principio conversionis magis tentationibus oppugnetur ex variis rationibus. 1. Ut discat, quia fortior factus est. 2. Ut non extollatur, eo suam virtutem, quam magis gratia Dei, quam suis viribus debet. 3. Ut demon sentiat illius discessum. 4. Ut per exercitacionem fortior evadat. S. punct. 34. fol. 149.

Infernalis tentator cum suis tentationibus molestior est justis quam impiis: Cur? *Ælianus* observat in canibus venaticis, si leporem, aut cervum mortuum inveniunt, non curant prædam casu inventam. At si incidant in vivum, hunc velocissime magna cum rabie, & latratu insequuntur, & apprehensum mordicus tenent; quia canis ambitiosum est animal, & magis victoriam, quam prædam quærit. Sic facit canis infernalis, homini anima tenus mortuo parum molestus est, sed vivo in gratia.

63. Singulariter fruuntur providentia Dei.

Ego sum Deus Patris tui, & Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Quæso cur trina vice repetit voculam Deus? Respondet Cornelius a Lapide: *Ut ostendat, quantum singulorum habet curam, quod scilicet singulorum fit Deus*. Et Origenes ait, Deum significasse, se singulorum esse totum. A. lect. 8. n. 19. & 21.

Deus specialissimam habet curam electorum; eos dirigit, gubernat, protegit, facitque ut omnia illorum bono ferveant. Quid

S. Greg. 1. 19. Mar. c. 3.

S. Basilius, hom. de hominibus.

S. Greg. 12. Mar.

Ælianus, l. 8. c. 3.

Exod. 3.

Origenes, hom. 23. in Mattheum.

Quid enim est eorum prædestinatio? est *Proposuit miserandi*, ait de Deo S. Augustinus; ad hujus propositi obsequium Deus ordinat omnes creaturas, ut admirantur. &c. Segn. Mama 20. Junii n. 1. C. 1. Petr. 1. v. 7.

S. Josephus ab Arimathæa a Judæis immaturatur, ut sic fame pereat, sed per quadraginta annos lumen ac panem calicis accipit, donec ab Imperatore Tito liberatur. Sanchez 6. par. c. 5. fol. 741.

In terra Gessen Aegypti plagis, & peste, tanis, tenebris aliisque plagis, & Hebræi ab his omnibus erant immunes. C. Exod. 9. v. 4.

Gen. 43.

Quam fratres Joseph secundo in Aegyptum venissent, assumpto secum etiam Benjamin natu minimo fratre, ait Scriba: *Attolens Joseph oculos vidit fratrem suum Benjamin*. Mirabile dictum! an non & cæteros fratres vidit? Omnino vidit: sed Scriptura id exprimit, quia naturale est, ut eos, quos tenerius amamus, in turbâ præ cæteris videamus. Sic Deus, etiam iustorum & impiorum Dominus sit, magis tamen pro justis vigilat.

Etiâ tacentes exaudit Deus, nec queritur locus, nec sensus: Jeremias confortatur in carcere, Daniel inter leones exultat, tres pueri in fornace tripudiant, Job nudus in sterquilino triumphat, latro de cruce paradisi invenit, non est locus, ubi non sit Deus. Moyses a Joseph ita orasse traditur: Tuam esse Domine hoc mare, tuus est hic mons, qui nos claudit; si vis, & potest hic te jubente aperiri, & illud in terram verti. C. Exod. 14. v. 15.

Homo justus tam in prosperis, quam adversis imperturbabilis est; quia scit Deum sui curam habere. C. Prov. 12. v. 21. Vide Tit. Constantia apud Fortitudinem. Et Prov. 23. v. 1.

64. Fruuntur consolatione Divina.

Dicite iusto quoniam bene: quia omnibus deliciis affluit &c. M. conc. 2. aff. 3. num. 6. 7.

Itaque pondus lignorum non pondus est, sed ala. M. conc. 32. aff. 1. n. 11. Petro carcer hostis est. 1b. n. 12. Fruuntur concessu consolationis tanto, ut ferre non possint, ideo Sanctus Petrus rogavit: *Esti a me Domine*. M. conc. 34. aff. 1. n. 7. 8.

Sæpe Dominus Deus moderati debet excellentes consolationes, quia iusti ferre non possunt: ita apud ipsam ordinavit caritatem: Sancto Philippo Nerio cor dilata-

tatur. Sanctus Xaverius clamat: *Satis est*. M. conc. 34. aff. 4. n. 8. 9. &c.

Proinde ne dicas: in mundo nihil habeo præter Deum: si enim Deum habes, felicior es felicissimus mundi possessoribus: isti a suis divitiis tant parum felices redduntur, quam æthiops ex abbede dentium dici possit albus. *Verte impius*. Prov. 15. *Non erunt*, sicut pictura verba nihil pulchri habet. P. p. 2. dis. 8. n. 9. Latrat in morte. C. in Eccli 1. v. 13.

Descendi in hortum nucum, ut viderem poma convallium. Quæso cur Dilectus primo omnium meminit nucum? Cur non pomorum, uvarum? quæ amantiori longe sapore gustui placent? Respondet Philo, per nucem significari perfectam virtutem: extremum putamen est amarum, ligneus cortex est solidus: sic labor virtutis durus est & difficilis, intus autem est dulcissimus nucleus. Nus ergo est homo justus, qui licet ad extra sit contemptibilis, & austeritate amarus, intus tamen caelesti dulcedine gaudet. *Quid per nucem*, ait S. Gregorius, *nisi perfectos quosque intelligimus, ... qui sancta gaudia in corde ruminant*. C. in Cant. 6. v. 10.

Phil. 5. de vita Mos.

65. Frequenter sugillatur ab Impiis.

Cum Carolus V. Imperator regno se abdicaverat, indicibile est quot cryses debuerit pati: aliqui putabant resignationem fuisse factam ex impatientia morborum, alii ex metu felicitatis Henrici Galliarum Regis, alii ex desperatione non expugnatae urbis Divoduri, alii ex ambitione, & fastu, alii ex memoria conscientie ob devastatam urbem Romanam &c. Ita hodie dum fit. D. 3. 26. Paucitatis Per. 4. post. Dom. 3. Quæd.

Simia est superbum animal, quod mirum in modum sibi ipsi complacet. Quapropter cum forte in speculum incidit, in quo suam deformitatem agnoscit, exardescens ira in vitrum baculis & lapidibus sævit. Sic mundani agunt, in suis moribus & vanitatibus sibi omnino complacent; cum autem ab hominibus justis virtuti deditis sibi suam impietatem refutari vident, illos odio habent, irident & expulsi. Sic Christus a Judæis, Apostoli ab Infidelibus, Magistri a discipulis persecutionem patiuntur.

Sicut canes tantum allatrant homines sibi ignotos: ita heretici, aut mali Christiani criminantur vitam Religiosorum aut Sacerdotum, putant esse homines

Impi.

inertes, otiosos, mundo inutiles, aut omnino nocivos. O quam longe alia facies erit in illa die, ubi Religiosi, mundo ignoti, primi omnium ad coronam vocabuntur! &c. tunc dicent mundani: Hi sunt, quos aliquando habuimus in derisum, & in similitudinem improperii! &c.

66. Illius opera sepe sunt mendosa.

Iustorum actiones ab occulto saepe vitio corruptuntur. Vel enim subest motum vanum, vel mera consuetudo, vel naturalis proclivitas vel delectatio, & solatium internum, vel amor proprius, & vani honoris complacentia &c. B. Sermon. 26. a. num. 15. usque 29. &c.

Septem Episcopi Alti omnes erant Sancti, & tamen a Deo ob varios navos correpti. B. Sermon. 26. n. 49.

Sicut saepe Ecclesiae ex ruderibus sanorum adificatae adhuc in se habent frusta idolorum, & saxa diabolicis figuris insculpta: ita homines iusti navos arcanos, & virtutum simulacra retinent. Ezechiel vidit in templo imagines serpentum, bestiarum, & idolorum, & quosdam thurificantes: O quot ejusmodi bestiae saepe adhuc latent in memoria, in intellectu &c. S. punct. 113. fol. 344.

67. Qui seminat in carne, de carne & in corruptionem, ait Apostolus, quibus verbis significat, operibus bonis, quae comparantur seminibus, saepe motiva carnalia subesse posse, vanitatem, ambitionem, negligentiam, impatientiam, aliasque operum corruptiones. Sicut ergo in melle primum patet, quale fuerit semen, qualis seminans, qualis terra seminata: ita in judicio patebit, an opera omni navi sint immunia. *Sega. Manna 21. Aug.*

Coram Deo opera hominis sunt vilia. 1. Quia natus est filius irae. 2. Quia primam gratiam cito perdidit. 3. Quia certus non est illum recuperasse. 4. Quia gratias actuales saepe neglexit, aut 5. Languide respondit &c. *Sega. Manna 19. Jul.*

67. Cur praematura morte mundo eripitur.

Homines iusti saepe praematura morte abripuntur. Quare: 1. Ne militia mutaret insellum ejus, tanta enim est morum perveritas, ut etiam innocentes, nisi mature abripiantur, de perversione periclitentur. 2. Praenaturae abripuntur ex Misericordia Dei; ne impii visis tot virtutum exemplis gravius peccent, & gravius da-

mnentur. 3. Ex iustitia Dei, ne iusti precibus & meritis suis retardent poenas impiorum promeritas; hinc cum videmus Dei famulos & famulas magno in numero morte abripi, metuendum plane est, & ipse fugerit? respondit: Fugit vanam gloriam; quia si bellua cicur me honorasset, postissem de me ipso concipere jachabundas cogitationes. Sanchez 7. p. c. 3. fol. 920.

S. Augustinus, Ambrosius, Marcus, Gregorius, Theodorus, Franciscus, Antonianus, alique fugiunt, & acceptare detrectant dignitatem sacerdotalem. Sanchez 7. part. c. 2. fol. 924. seq.

69. Cupiunt a mundo pro stultis haberi.

Sancta quaedam Virgo, teste Basilio, stultam se ac demoniacam simulabat, quae usque adeo ab aliis horrore habebatur, ut nec cibum quidem cum ea acciperent: ita in solo ministerio culinae perseverabat, ab omnibus communiter fatua dicta: sed a Sancto Paterio agnita honoratur. S. punct. 21. fol. 87.

Judex quidam veniebat ad Sanctum Simonem Abbatem, ut eum ob celebrem sanctitatem veneraretur: Sanctus Abbas accipiens panem, & caseum ante aditum cellae suae incipit manducare, & sic ab omnibus irrisus, & spreus fuit. S. punct. 21. fol. 88.

Senex quidam, cum videret aliquos ad se venire cum lampadibus & magna veneratione, subito se denudat & in flumine incipit lavare, ut sic pro stulto haberetur. S. lb.

Simeon Salus, postquam ad insignem perfectionem jam pervenit, stultum se simulavit, ut esurgeret vanum honorem: ingressus urbem iunctam mortuum canem pedibus alligavit, eumque traxit prope locum, ubi erat schola puerorum; cum ergo eum viderent pueri, clamare coeperunt: Abbas stultus, & ei colaphos dederunt. Postera die ingressus Ecclesiam in principio officii amputavit, & extinxit candelas: ascendit umbonem & nucibus lapidavit mulieres, subvertit libros placentariorum, aliaque sexcenta talia fecit, ut suam sanctitatem elaret. S. lb. fol. 88. D. 3. 86.

S. Philippus Nerius intendam in platea saltare, publice bibere, semitonsus incendere, flores gelare visus est, quibus hu milissime de seipso sentiens pro viribus conatus est, ut idem enteri de se sentirent. n. cor. 3. S. lb. f. 89. Conformiter ad illud Apostoli monitum: si quis videtur inter vos sapiens esse, in hoc mundo stultus fiat, ut sit sapiens. S. lbid. fol. 87. D. 3. 87.

Cum famulus Elisei Ducem Jehu in Regem inunxit, & cito auferat, a militibus stultus vocatus est: quia Prophetae tam ridiculas actiones nonnunquam exercebant, ut putarentur insani. Huius nudus ambulat, Ezechiel boyis excrementa comedit, Oseas fornicariam ducit &c. D. 5. 1.

Tabitha stultam se simulat, & mucido pane contenta nunquam e culina in triclinium ad mionales venit. Paterius Abbas putans se ad magnam perfectionem venisse, audit vocem sibi dicentem, quod necdum perfectionem illius stultae attingat. Sanchez 7. part. c. 2. fol. 903.

Abbas Simeon, cum ejus visendi causa Praetor regionis adventaret, ante cellam sedens panem & caseum vorabat prout, quam manducabat, & ideo a Praetore despectus fuit prout despicit episcopus. S. Juniperus cum Romam iret, & ingens populus illi obviam progredere-tur, cum pueris in platea ludentibus ludere cepit, & sic contemptus fuit. Sanchez 7. part. c. 2. fol. 926.

S. Felix Capucinus & S. Philippus Nerius videntur in publica platea jocari, ac mugari, ut a populo contemnantur. R. I. cent. 2. part. mir. 39.

Deus vult, jubetque suos coram mundo stultescere, ut sibi soli sapiant; hac de causa imperavit illis praedoxa, & a communi vita usu abhorrescentia, ut eos doceret simplicem obedientiam, & mundi contemptum. Ita Ezechiel iustus est, ritu furens raram barbam, capillosque in aeren spargere, & flamma comburere. Jeremias velut servus fugitivus vinculis onustus urbem ambulantem. Ita veteres ascetae, & Monachi inlicitas, & ridiculas actiones exercebant. Joannes Abbas per triennium irrigavit lignum aridum. S. Alexander carbonarium egit, & quae sunt familia. C. Ezech. 4. v. 17. in fine.

70. Faciunt obsequia vilissima.

S. Eldeburga Regis Angliae filia, in aula Evangelium pra armillis & montibus cligens, dein in Monasterium concessit, ubi praeter alios viles labores, fociarum suarum focos noctu fustipere, & diligenter lectos lectos aenon reponere solebat. E. Humilitate.

S. Bernardus & suus & sociorum calcos inungebat, et quos diabolus sub schemate speciosi hospitii cum deridebat, Bernardus agnoscentes angelum tenebrarum in labore perrexit, & cum in fugam egit. E. Humilitas n. 22.

Heni-